

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.4.2023
C(2023) 2578 final

ANNEX

BILAG

til

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Godkendelse af indholdet af udkastet til Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte, der ydes til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

BILAG
KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) .../...
af XXX
om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den
Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til
virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig
økonomisk interesse
UDKAST
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte¹, særlig artikel 2, stk. 1,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens erfaringer med anvendelsen af statsstøttereglerne på virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i artikel 106, stk. 2, i TEUF har vist, at det loft, under hvilket fordele, der indrømmes sådanne virksomheder, ikke kan anses for at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og/eller at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, i nogle tilfælde afviger fra det generelle de minimis-loft, der er fastsat i forordning (EU) XXX. I det mindste nogle af disse fordele kan udgøre kompensation for meromkostninger, der er forbundet med udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Desuden har mange af de aktiviteter, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, et begrænset geografisk omfang.
- (2) På dette grundlag vedtog Kommissionen i 2012 forordning (EU) nr. 360/2012², der indeholder specifikke de minimis-regler for virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. I henhold til nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, bør støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne eller ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencen, når den samlede støtte, der ydes til

¹ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1.

² Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

modtageren til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger 500 000 EUR over en given periode på tre regnskabsår.

- (3) Denne forordning blev ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2020/1474³ for at forlænge dens anvendelsesperiode indtil den 31. december 2023 og for at gøre det muligt for virksomheder, der blev kriseramte som følge af covid-19-pandemien, fortsat at være støtteberettigede i henhold til forordning (EU) nr. 360/2012 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 30. juni 2021.
- (4) I lyset af erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) nr. 360/2012 som ændret ved forordning (EU) 2020/1474 bør denne forordning revideres, navnlig for at bringe den i overensstemmelse med den generelle de minimis-forordning (EU) XXX, og fordi den udløber den 31. december 2023.
- (5) Loftet for den de minimis-støtte til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som en enkelt virksomhed må modtage pr. medlemsstat i en given periode på 3 år, bør hæves til 650 000 EUR. Dette loft tager hensyn til inflationen siden ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 360/2012 og den forventede sandsynlige udvikling i nærværende forordnings gyldighedsperiode. Loftet er nødvendigt for at sikre, at enhver foranstaltning, der falder ind under denne forordning, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.
- (6) De år, der skal tages med i betragtning ved vurderingen af, om dette loft er overholdt, bør være regnskabsårene, som benyttes til skatteformål af virksomheden i den pågældende medlemsstat. Den relevante periode på tre på hinanden efterfølgende år er glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal fastlægge den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår. Støtte, der er ydet af en medlemsstat, bør medtages, også selv om den finansieres helt eller delvis med EU-midler, der er under den pågældende medlemsstats kontrol. Støtte ud over de minimis-loftet bør ikke kunne opdeles i flere mindre dele for dermed at kunne henføres under denne forordnings anvendelsesområde.
- (7) Ved anvendelsen af konkurrencereglerne som fastsat i TEUF forstås der ved en virksomhed enhver enhed, der være sig en fysisk eller juridisk person, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde⁴. EU-Domstolen har præciseret, at en enhed, der "ejer kontrollerende aktieposter i en virksomhed", og som "reelt udøver denne kontrol ved at være direkte eller indirekte involveret i ledelsen deraf", skal anses for at deltage i sidstnævntes økonomiske aktivitet. Derfor skal enheden selv kvalificeres som en virksomhed efter artikel 107, stk. 1, i TEUF⁵. EU-Domstolen har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (de jure eller de facto), skal betragtes som en enkelt virksomhed⁶. Af hensyn til

³ Kommissionens forordning (EU) 2020/1474 af 13. oktober 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 360/2012 for så vidt angår forlængelse af dens anvendelsesperiode og en tidsbegrænset undtagelse for kriseramte virksomheder for at tage højde for konsekvenserne af covid-19-pandemien (EUT L 337 af 14.10.2020, s. 1).

⁴ Domstolens dom af 10. januar 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, præmis 107.

⁵ Ibid., præmis 112 og 113.

⁶ Domstolens dom af 13. juni 2002, Nederlandene mod Kommissionen, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en klar og udtømmende liste med kriterier for, hvornår to eller flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed. Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af "tilknyttede virksomheder" i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁷ og bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014⁸ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med nærværende forordning. Disse kriterier bør i lyset af denne forordnings anvendelsesområde anvendes på både SMV'er og store virksomheder og bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen. Virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden, ud over at de hver især har en direkte forbindelse til det eller de samme offentlige organer, betragtes imidlertid ikke som knyttede til hinanden. Der bør således tages hensyn til de særlige omstændigheder, der gælder for virksomheder, som kontrolleres af det eller de samme offentlige organer, men som kan have selvstændig beslutningsbeføjelse.

- (8) Denne forordning bør kun finde anvendelse på støtte til udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Modtageren bør derfor skriftligt overdrages at udføre den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som støtten ydes til. Overdragelsesakten bør informere virksomheden om, hvilken tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse støtten ydes til, men den bør ikke nødvendigvis indeholde alle de detaljerede oplysninger, der er anført i Kommissionens afgørelse 2012/21/EU⁹.
- (9) På grund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri og akvakultur, det forhold, at virksomheder inden for disse sektorer sjældent får overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, samt risikoen for, at støttebeløb, der ligger under loftet i denne forordning, kunne opfylde kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF i disse sektorer, bør denne forordning ikke finde anvendelse herpå.
- (10) I betragtning af de ligheder, der er mellem forarbejdning og afsætning af henholdsvis landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter, bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter på visse betingelser. Aktiviteter på bedriften, som er nødvendige for at forberede et produkt til det første salg såsom høst og tærskning af korn og forpakning af æg eller det første salg til forhandlere eller forarbejdningsselskaber, bør ikke betragtes som forarbejdning eller afsætning i denne forbindelse.

⁷ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁸ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁹ Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i TEUF på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3).

- (11) EU-Domstolen har fastslået¹⁰, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, må medlemsstaterne ikke træffe foranstaltninger, der kan undergrave ordningen eller gøre undtagelser fra ordningen. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støttebeløb, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (12) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske varer eller tjenester frem for importerede. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulentbistand, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, bør generelt ikke betragtes som eksportstøtte.
- (13) Hvis en virksomhed er aktiv inden for de sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, og også er aktiv inden for andre sektorer eller har andre aktiviteter, bør denne forordning finde anvendelse på de andre sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne eller regnskaberne holdes adskilt, sikrer, at de minimis-støtten ikke kommer aktiviteterne i de udelukkede sektorer til gode. Såfremt det ikke kan sikres, at der til aktiviteterne inden for de sektorer, hvor der gælder lavere de minimis-lofter, kun ydes de minimis-støtte op til disse lavere lofter, bør det laveste loft finde anvendelse på alle virksomhedens aktiviteter. I overensstemmelse med de principper, der gælder for statsstøtte, som er omfattet af artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør de minimis-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale ordning.
- (14) For at forhindre en omgåelse af den maksimale støtteintensitet, som er fastsat i forskellige EU-instrumenter, bør de minimis-støtte til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke kunne kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte særlige tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget.
- (15) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af forordning (EU) XXX på virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Medlemsstaterne bør frit kunne anvende denne forordning eller forordning (EU) XXX på støtte, der ydes til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (16) EU-Domstolen har i Altmark-dommen¹¹ opstillet en række betingelser, der skal være opfyldt for, at kompensation for udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ikke udgør statsstøtte. Disse betingelser sikrer, at kompensation, som er begrænset til de nettoomkostninger, der påføres effektive virksomheder i forbindelse

¹⁰ Domstolens dom af 12. december 2002, Frankrig mod Kommissionen, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, præmis 31.

¹¹ Domstolens dom af 24. juli 2003, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, med deltagelse af Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, præmis 88-93.

med udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, udgør kompensation statsstøtte, der kan erklæres forenelig på grundlag af de gældende EU-regler. For at undgå, at denne forordning anvendes til at omgå de betingelser, der er opstillet i Altmark-dommen, og for at undgå, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning påvirker samhandelen som følge af støttens kumulering med anden kompensation for den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, bør de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kumuleres med anden kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse, uanset om der er tale om statsstøtte eller ej i henhold til Altmark-dommen eller forenelig statsstøtte efter afgørelse 2012/21/EU eller Kommissionens meddelelse 2012/C 8/03¹². Denne forordning bør derfor ikke finde anvendelse på kompensation, som modtages for udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, for hvilken der også ydes andre former for kompensation, medmindre sådan anden kompensation udgør de minimis-støtte i overensstemmelse med andre de minimis-forordninger, og reglerne om kumulering i denne forordning er overholdt.

- (17) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstaterne anvende den samme beregningsmetode. For at lette beregningen bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. Ved beregningen af subventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrenter på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenterne i forbindelse med denne forordning anses for at være referencesatserne som fastsat i Kommissionens meddelelse 2008/C 14/02¹³.
- (18) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, som er gennemsigtig. Gennemsigtig støtte er støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering. En sådan præcis beregning er f.eks. mulig i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skatte- og afgiftsfritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke er kendt, bør medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (19) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte indeholdt i risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for

¹² Meddelelse fra Kommissionen — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15).

¹³ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

risikofinansiering¹⁴, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.

- (20) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån med kort løbetid bør denne forordning indeholde en klar regel, der er enkel at anvende og tager hensyn til såvel lånebeløbet som varigheden. Lån, der er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og som ikke overstiger enten 3 250 000 EUR og en løbetid på fem år eller 1 625 000 EUR og en løbetid på ti år, bør anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet i henhold til denne forordning. Disse beløbsstørrelser er baseret på Kommissionens erfaringer og tager hensyn til inflationen siden ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 og den forventede udvikling i nærværende forordnings gyldighedsperiode. På grund af vanskelighederne med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.
- (21) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed¹⁵. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for op til 80 % af et relativt lille lån, er det nødvendigt at fastsætte en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til beregning af garantiens bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er i overensstemmelse med garantimeddelelsen¹⁶ eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af vanskelighederne med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.
- (22) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at de finansielle formidlere ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedskonform præmie, fuldt ud videregiver enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder på formidlerplan.

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer (EUT C 508 af 16.12.2021, s. 1).

¹⁵ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

¹⁶ Ibid.

- (23) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat bør Kommissionen undersøge, om en støtteforanstaltning, hvis den ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, en kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, begrænsede skatte- og afgiftsfritagelser eller andre instrumenter, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.
- (24) Kommissionen bør kunne kontrollere, at statsstøttere reglerne overholdes, og især at støtte, der ydes efter de minimis-reglerne, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at fastsætte de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den samlede støtte, der i henhold til de minimis-reglerne ydes til den samme virksomhed til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indlæse fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, i et register på EU-plan eller nationalt plan og kontrollere, at ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.
- (25) I betragtning af den legitime interesse i gennemsigtighed for at informere offentligheden om anvendelsen af statsmidler og ved at veje behovet for gennemsigtighed op mod rettighederne i henhold til databeskyttelsesreglerne konkluderer Kommissionen, at offentliggørelsen af støttemodtagerens navn, når støttemodtageren er en fysisk person eller en juridisk person, der har navne på fysiske personer, er berettiget. Formålet med reglerne om gennemsigtighed er at sikre bedre overholdelse af reglerne, større ansvarlighed, peer review og i sidste ende en mere produktiv anvendelse af offentlige midler.
- (26) Denne forordning bør ikke berøre kravene i EU-retten på området offentlige indkøb eller supplerende krav, der er fastsat i TEUF eller EU-lovgivningen inden for bestemte sektorer.
- (27) I betragtning af hvor ofte Kommissionen generelt er nødt til at ændre de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, bør denne forordnings anvendelsesperiode begrænses.
- (28) Efter udløbet af denne forordning bør medlemsstaterne have seks måneder til at tilpasse den de minimis-støtte, der er omfattet af nærværende forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i artikel 106, stk. 2 i TEUF.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) støtte til virksomheder inden for fiskeri- og akvakultursektoren, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013¹⁷
 - b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter
 - c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i følgende tilfælde:
 - i) støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder
 - ii) støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
 - d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, dvs. støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
 - e) støtte, der er betinget af, at der anvendes indenlandske varer eller tjenester frem for importerede varer eller tjenester.
3. Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i stk. 2, litra a), b) eller c), og også er aktiv inden for en eller flere af de sektorer eller har andre aktiviteter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, finder denne forordning kun anvendelse på de sektorer eller aktiviteter og den støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, f.eks. adskillelse af aktiviteter eller af regnskaber, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning ikke kommer aktiviteter i de sektorer, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, til gode.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
- a) "landbrugsprodukter": de i bilag I til TEUF opførte varer med undtagelse af de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er anført i forordning (EU) nr. 1379/2013
 - b) "forarbejdning af landbrugsprodukter": en operation, hvorved et landbrugsprodukt omdannes til et andet landbrugsprodukt, undtagen aktiviteter på bedriften, der er nødvendige for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
 - c) "afsætning af landbrugsprodukter": opbevaring eller udstilling af et landbrugsprodukt med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for markedsføring, med undtagelse af en primærproducents første

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til endelige forbrugere betragtes som afsætning af landbrugsprodukter, hvis det finder sted i særskilte lokaler, der er indrettet til dette formål.

2. En "enkelt virksomhed" omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består mindst én af følgende former for forbindelse:
 - a) en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærene eller deltagerne i en anden virksomhed
 - b) en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
 - c) en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter
 - d) en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder mellem hvilke der, via en eller flere andre virksomheder, består en af de i stk. 2, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF, forudsat at de opfylder betingelserne i denne forordning.
2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, må ikke overstige 650 000 EUR over en periode på tre regnskabsår. Perioden på tre regnskabsår fastlægges på grundlag af de regnskabsår, der anvendes af virksomheden i den pågældende medlemsstat.
3. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden gives ret til at modtage støtten i henhold til de gældende nationale retsregler, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.
4. Det i stk. 2 fastsatte loft på 650 000 EUR gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler, der er under den pågældende medlemsstats kontrol.
5. Med henblik på de i stk. 2 fastsatte lofter angives støtte som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før eventuelle fradrag af skatter og afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

6. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsrate på tidspunktet for støttens ydelse.
7. Hvis det relevante loft, der er fastsat i stk. 2, overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, er ingen del af den nye støtte omfattet af denne forordning.
8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, når det afgøres, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger det relevante loft. De minimis-støtte, som lovligt er ydet inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen, forbliver lovlig.
9. Hvis en virksomhed deles i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden delingen, henregnes til den virksomhed, som havde gavn af den, hvilket i princippet er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, fordeles de minimis-støtten forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering ("gennemsigtig støtte").
2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte.
3. Støtte i form af lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis
 - a) støttemodtageren hverken er under konkursbehandling eller opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og
 - b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 3 250 000 EUR over fem år eller 1 625 000 EUR over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af lånet som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller
 - c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.
4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.
5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles den enkelte virksomhed, ikke overstiger de minimis-loftet.

6. Støtte indeholdt i garantier betragtes som gennemslagslig de minimis-støtte, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) støttemodtageren er ikke under konkursbehandling og opfylder ikke betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og
 - b) garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 4 875 000 EUR med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 2 437 500 EUR med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes garantiens bruttosubventionsækvivalent som en tilsvarende andel af det relevante loft i artikel 3, stk. 2, eller
 - c) bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de minimumspræmier, der er fastsat i en kommissionsmeddelelse, eller
 - d) inden gennemførelsen
 - i) metoden til beregning af garantiens bruttosubventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er i overensstemmelse med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og
 - ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.
7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemslagslig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiges.

Artikel 5

Kumulering

1. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet eller et støttebeløb, der overstiger, hvad der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag.
2. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning kan kumuleres med de minimis-støtte ydet i henhold til andre de minimis-forordninger op til det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft.
3. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med nogen kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, uanset om den udgør statsstøtte eller ej.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt i overensstemmelse med denne forordning at yde de minimis-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det forventede støttebeløb, udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, om den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, støtten ydes til, og om støttens karakter af de minimis-støtte under direkte henvisning til denne forordning og med angivelse af dens titel og under henvisning til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Når der efter denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og der efter ordningen ydes forskellige beløb i individuel støtte til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I dette tilfælde skal det faste beløb lægges til grund, når det skal fastslås, om det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft er nået.
3. Før støtten ydes, indhenter medlemsstaten fra den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, en skriftlig eller elektronisk erklæring om enhver anden de minimis-støtte, der er modtaget i henhold til denne forordning eller andre de minimis-forordninger i løbet af det indeværende regnskabsår og de forudgående to regnskabsår.
4. Medlemsstaterne sørger for, at der findes et centralt register over de minimis-støtte, som indeholder fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af en myndighed i den pågældende medlemsstat til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Det centrale register over de minimis-støtte skal være oprettet senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Det centrale register over de minimis-støtte indrettes på en sådan måde, at oplysningerne nemt kan tilgås. Oplysningerne offentliggøres i et regnearksformat, der ikke er ejendomsretligt beskyttet, som gør det muligt at søge på, udtrække og downloade data, og som letter offentliggørelsen af data på internettet, f.eks. i CSV- eller XML-format. Det centrale register for de minimis-støtte skal kunne tilgås via et websted uden begrænsninger såsom forudgående brugerregistrering. Alternativt kan medlemsstaterne indlæse fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, som en myndighed i den pågældende medlemsstat har ydet, i et EU-register, hvis et sådant register bliver tilgængeligt. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i stk. 6 i det centrale register på nationalt plan eller EU-plan om al de minimis-støtte, der er ydet af en myndighed i den pågældende medlemsstat, senest 20 arbejdsdage efter tildelingen af støtten. Stk. 1-3 finder ikke længere anvendelse på en medlemsstat fra det tidspunkt, hvor oplysningerne fra det nationale eller alternativt Unionens centrale register dækker en periode på tre regnskabsår for al de minimis-støtte ydet af den pågældende medlemsstat.
5. Medlemsstaten yder først den nye de minimis-støtte i henhold til denne forordning, efter at den har kontrolleret, at den nye støtte ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, og at alle betingelserne i denne forordning er opfyldt.
6. Medlemsstaterne offentliggør følgende oplysninger i det centrale nationale register eller i EU-registret over de minimis-støtte:

- a) identificering af støttemodtageren, herunder navnet på støttemodtageren og dennes identifikator (identifikationsnummer og -type).
 - b) støttebeløb
 - c) dato for ydelse af støtten
 - d) støttestyende myndighed
 - e) støtteinstrument
 - f) berørt sektor, der er omfattet af kompensationen, på grundlag af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006¹⁸.
7. Medlemsstaterne registrerer og samler alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i 10 regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte i henhold til ordningen.
8. På Kommissionens skriftlige anmodning giver de berørte medlemsstater inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der er fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, som denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i henhold til denne og andre de minimis-forordninger.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er ydet inden datoen for dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes efter de relevante afgørelser, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.
2. Individuel de minimis-støtte, der er ydet mellem den 25. april 2012 og den 31. december 2023, og som opfylder betingelserne i forordning (EU) nr. 360/2012, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og er følgelig fritaget fra underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
3. Ved denne forordnings udløb eller hvis forordningen ændres, kan en de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat gennemføres i en periode på seks måneder.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2024.

Den anvendes indtil den 31. december 2030.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Kommissionens vegne

Ursula VON DER LEYEN
Formand